

Enhed
Forvaltningsjura

Sagsbehandler
Claus Bergelius
Hvii

Koordineret med

Sagsnr.
2016 - 1254

Doknr.
319392

Dato
11-02-2016

Vederlagshenvendelse: Spørgsmål om kilometersats for befordring

1. Baggrund

Social- og Indenrigsministeriet har den 5. februar 2016 modtaget en telefonisk henvendelse fra Greve Kommune, Trine Lund Hansen, telefon 43 97 93 33.

Greve Kommune ønsker Social- og Indenrigsministeriets vurdering af, om det lovligt kan besluttes, at der til kommunalbestyrelsens medlemmer skal udbetales den lave takst for befordringsgodtgørelse på 1,99 kr. pr. kørt kilometer i egen bil, jf. Skatterådets satser for 2016. Det er oplyst, at dette i forvejen gælder i forhold til forvaltningen.

2. Retsgrundlag

Reglerne om befordringsgodtgørelse findes i § 16, stk. 10, litra a, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 769 af 9. juni 2015). Bestemmelsen har følgende ordlyd:

"Stk. 10. I forbindelse med deltagelse i de i stk. 1, litra a-f, nævnte møder m.v., ydes der til kommunalbestyrelsesmedlemmer
a) befordringsgodtgørelse og godtgørelse for fravær fra hjemstedet,"

Af Social- og Indenrigsministeriets vejledning nr. 9 af 9. februar 2007 om vederlag, diæter, pension mv. for varetagelsen af kommunale hverv fremgår bl.a. følgende af afsnit 4.1.1. om befordringsgodtgørelse:

"[...]

Efter loven har et kommunalbestyrelsesmedlem ikke pligt til at modtage de godtgørelser, der er nævnt i § 16, stk. 10. Et kommunalbestyrelsesmedlem har imidlertid krav på at modtage de nævnte godtgørelser, og kommunalbestyrelsen kan derfor ikke – heller ikke i enighed – træffe beslutning om en begrænsning af medlemmernes krav på godtgørelse.

[...]

Det forhold, at der skal være tale om positive udgifter, dvs. omkostningsdækning, er efter forarbejderne til bestemmelsen imidlertid ikke til hinder for, at der fastsættes generelle godtgørelsessatser, når blot dette sker under hensyn til de faktiske omkostninger.

[...]

Den skattemæssige behandling af befordringsgodtgørelsen er ikke i sig selv afgørende for, om godtgørelsen er i overensstemmelse med reglerne i lov om kommunernes styrelse. Efter § 16, stk. 10, litra a, har kommunalbestyrelsen således adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter – at fastsætte egne generelle satser for befordringsgodtgørelse, der kan være

højere end satserne for skattefri befordringsgodtgørelse. I så fald skal der ske beskatning, jf. ovenfor.

[...].

Skatterådets satser for skattefri befordringsgodtgørelse i 2016 er fastsat i bekendtgørelse nr. 1320 af 24. november 2015. Det følger af bekendtgørelsens § 4, nr. 1, at den høje sats udgør 3,63 kr. pr. kilometer og ydes ved kørsel til og med 20.000 km. årligt, og af § 4, nr. 2, at den lave sats udgør 1,99 kr. pr. kilometer og ydes ved kørsel ud over 20.000 km. årligt.

3. Vurdering

Kommunalbestyrelsens medlemmer har krav på at modtage de i kommunestyrelseslovens § 16, stk. 10, nævnte godtgørelser, og kommunalbestyrelsen kan ikke træffe beslutning om en begrænsning af medlemmernes krav på godtgørelse.

Kommunalbestyrelsen har efter § 16, stk. 10, litra a, adgang til – under hensyn til de faktiske udgifter – at fastsætte egne generelle satser for befordringsgodtgørelse.

Social- og Indenrigsministeriet har tidligere udtalt, at det er ministeriets opfattelse, at en kommunalbestyrelse er afskåret fra at træffe beslutning om alene at godtgøre kørsel i egen bil med den lave sats.

Det fremgår således også af bilag 1 til bekendtgørelse nr. 1320 af 24. november 2015, at Skatterådets satser afspejler en gennemsnitsvurdering af de udgifter, herunder udgifter til benzin, dæk, vask, parkering, forsikring, vedligeholdelse, værditab m.v., der er forbundet med at have en bil.

Den lave sats anvendes for kørsel ud over 20.000 km. årligt, mens kørsel indtil 20.000 km. kan ske til en noget højere sats. Skatterådet lægger derfor også til grund, at de faktiske udgifter til kørsel i egen bil er højere de første 20.000 km.

Den befordring, som er forbundet med hvervet som kommunalbestyrelsesmedlem, kan selv i meget geografisk store kommuner ikke antages at overstige 20.000 km. årligt.

Det indstilles på den baggrund, at det meddeles Greve Kommune telefonisk, at kommunalbestyrelsen ikke kan træffe en generel beslutning om, at befordringsgodtgørelse ydes efter den lave sats, idet det ikke kan antages, at den lave sats afspejler de faktiske udgifter til befordring for kommunalbestyrelsesmedlemmer, der benytter egen bil. Det kan tilføjes, at Indenrigsministeriet i 1999 ved brev har meddelt samme opfattelse på spørgsmål herom fra KL.